

עת"א 62648/01/15 - יוסי גוטמן נגד מדינת ישראל, שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

15 פברואר 2015

עת"א 62648-01-15 גוטמן (אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת דניאלה שריזלי
העותר
נגד
המשיבים:
1. מדינת ישראל
2. שירות בתי הסוהר

נוכחים:

ב"כ המשיבים - עו"ד אילן רזניק

העותר הובא על-ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפני עתירת אסיר שעניינה בקשת העותר, העומד לדין בבית משפט השלום בתל-אביב, במעמד של עצור עד תום ההליכים, להחזירו לשהות בבית מעצר תל-אביב.

יוער, כי העתירה הגיעה לבית משפט זה בסוף חודש ינואר האחרון, כאשר עדיין שהה העותר בבית מעצר תל-אביב, וידע על הכוונה להעבירו לבית סוהר שרון. מגמתו הייתה למנוע את ההעברה, אולם עוד ההחלטה שלי המעכבת את ההעברה מתמהמהת בדרכי העברה המקובלות, וכבר נערכה העברתו של העותר, וכיום הוא שוהה בבית סוהר שרון.

בדיון שהתקיים היום, לאחר שהתקבלה תגובת המשיבים, שב"ס ומשטרת ישראל, טוען העותר כי מסיבות רפואיות, בעיה שיש לו בירך רגלו, ההיטלטלות לבית המשפט כדי להיות נוכח בדיונים במשפטו, קשה עליו, וגם הדרך נמשכת שעות ארוכות. לטעמו, אם ישהה בבית מעצר תל-אביב, הדבר יקל על התנהלותו והבאתו למשפטו.

ב"כ המשיבים הגיש תשובה מפורטת, אשר הבהירה את מעמדו של העותר כטעון הגנה, את העובדה שמשפטו בבית משפט השלום אך זה החל, העדר מניעות רפואית (כפי שאישר הרופא בית סוהר שרון), לצאת לנסיעה בפוסטה, וכן ובעיקר העובדה שהעותר הוכרז טעון הגנה, כך שלא ניתן להשאירו בבית מעצר תל-אביב, אלא בית סוהר שרון.

שקלתי העתירה, הן על-פי נקודת המוצא, שהיא מעמדו של העותר כמי שעומד לדין בעבירות המיוחסות לו, הכל כמפורט בכתב התשובה, שקלתי העתירה על הבסיס הערכי המקובל בעתירות מסוג זה, ועפ"י ההחלטות שקיבלו בענייניו של העותר הגורמים המוסמכים בשב"ס.

לאסיר או לעצור עד תום ההליכים אין זכות קנויה לשהות בבית סוהר שיבחרו בו. ההחלטה היא החלטת הגורמים המוסמכים, בהתאם למעמדו של אסיר או עצור, בהתאם לצרכי הגנתו ו/או מסוכנותו.

בהתבקש הגורמים המוסמכים להפעיל שיקול דעת לעניין זה, ברי כי שיקול הדעת נסמך על מכלול הנתונים הקשורים באסיר או בעצור, ובאיזון הנכון ביניהם.

אימתי יתערב בית המשפט בהחלטת הגורמים המוסמכים? רק אם נראה בעליל כי החלטת הגורמים המוסמכים הייתה בלתי סבירה.

הובהר לי היום בדיון, כי העותר ביקש הוא עצמו להיות מוגן (טעון הגנה), וחתם על כך במסמך מפורש. בירור בצירוף מידע שנאסף בשב"ס חיזק את המסקנה, כי העותר הוא "טעון הגנה" על-פי ההגדרה. בנסיבות אלה, ההחלטה שקיבלו הגורמים המוסמכים להעביר את העותר מבית מעצר אבו-כביר לבית סוהר שרון, איננה בלתי סבירה.

נראה על יסוד טיעוני ב"כ המשיבים, כי השיקולים כולם נלקחו בחשבון ונערך ביניהם איזון הולם.

בשולי הדברים: משפטו של העותר עומד להתחיל בדיון מקדמי בפני כב' השופט עוזיאל, בבית משפט השלום. אין מדובר בנסיעות רבות עד כה, גם לא בטלטולים, ומועדי המשפט - עוד חזון למועד.

אשר על כן, אינני רואה הצדקה להתערב בהחלטת שב"ס, והעתירה נדחית.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ה, 15/02/2015 במעמד הנוכחים.

דניאלה שריזלי, שופטת

הוקלד על ידי כנרת גולן